

SKT. ANNÆ KIRKE MEDITATIONSFOLDER

18. MAJ – 31. MAJ 2025.

5. SØNDAG I PÅSKEN. 1.L.: Ap.G 14,21b-27; 2.L.: Åb 21,1-5a.

Ev.: Joh 13,31-33a.34-35.

Da Judas var gået ud, sagde Jesus: »Nu er Menneskesønnen herliggjort, og Gud er herliggjort i ham. Er Gud herliggjort i ham, skal Gud også herliggøre ham i sig, og han skal snart herliggøre ham.

Mine børn, endnu en kort tid er jeg hos jer. Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden. Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden.»

Et nyt bud: du skal elske din næste og alle mennesker, sådan som Jesus elsker os. Det er ikke længere sagt, at du skal elske andre, som dig selv, ifølge det gamle bud, nu gælder det om at stræbe efter denne kærlighed, Guds Søn vil lære os.

Religion, i Jesu forstand, baserer ikke så meget på tomme foreskrifter, en masse ritualer, der skal gøre mennesket rent og fuldkomment i Guds øjne. Mennesket kan sådan set ikke gøre sig selv fortjent til noget som helst, hvis det gode, man gør, ikke er relateret til Jesus Kristus og Hans frelsende offer. Farisæernes, og de skriftkloges stolthed over at være i besiddelse af sandhedens nøgler, kunne ikke imponere Jesus, tværtimod, deres hovmod blev tit kritiseret af Ham, som hovedårsagen til en misforståelse af Faderens vilje.

Også i dag er der mange mennesker, som først og fremmest sætter deres lid til de gode, menneskelige egenskaber. Jeg er i bund og grund god, siger man, jeg hjælper, gør ikke fortræd, prøver at leve et anstændig liv, er det ikke nok? Hvorfor skal jeg dyrke religion, når jeg i mig selv præsenterer det bedste eksempel på et godt menneske? Humanismen dyrkes af mange moderne mennesker som en slags afgud, der skal udfylde den tomme plads i hjertet, efter at man har forkastet Guds kærlighed. Ofte er det konsekvensen af en indre konflikt mellem samvittighed og de kristne værdier, der står i direkte modsætning til den måde, man lever sit liv på.

Men vi må altid huske Jesu egne ord: uden mig kan I slet intet gøre, og den, der ikke spiser mit kød og drikker mit blod, har ingen liv i sig.

Derfor er alle vores anstrengelser for at pudse sin egen glorie, udenom Kristus, ganske nyttesløse. Kristendommen er et budskab om Guds kærlighed, som blev ophøjet til en sakramental rolle. Budet om at elske sin næste, som sig selv, er blevet modificeret og fornyet til det nye bud, der siger, at man skal elske sin næste, som Jesus gør det. Vorherre har således flyttet fokus fra det menneskelige forbillede, til Guds kærlighed, der blev udgydt i vores hjerter ved Gud Helligånd.

Selv i Kirken findes der mennesker, som bruger en masse af deres energi på at opbygge et fuldkomment forbillede af det kristne image, samtidig med, at de kan være ret dovne til at lægge mærke til deres søstres og brødres daglige behov for hjælp. Og her er der ingen undtagelser, både gejstlige, Kirkens hierarker, og ganske almindelige kirkegængere, kan blive inddraget i disse misforståelser af Kristendommens glade budskab. Vi skal allesammen være på vagt, så vi trofast skal følge Jesu Kristi fornyede budskab om kærlighed.

Der er også en anden vigtig pointe i budskabets nye form, nemlig en udvidelse af begrebet "næste". Vi kan godt huske spørgsmålet, der blev stillet til Jesus, vedrørende omfanget af dette ord. Er der kun få mennesker, der fortjener at kaldes min næste, må jeg godt være fri for dem, jeg ikke bryder mig særlig meget om, eller skal alle mennesker have lov til at regne med min næstekærlighed? Der er kun ét svar: "Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden."

/ P. Andrzej Papuga C. M. /

PAVENS INTENTION

MAJ

For arbejdsforhold.

Lad os bede for, at hvert menneske må finde tilfredsstillelse gennem arbejdet, at familier må blive opretholdt i værdighed, og samfundet må blive menneskeliggjort.

LITURGISK KALENDER

19. MANDAG i 5. uge i påsken. Ap.G 14,5-18. Ev.: Joh 14,21-26

Ř Ikke os, Herre, ikke os, men dit navn skal du give ære.

20. TIRSDAG. ApG 14,19-28. Ev.: Joh 14,27-31a.

Ř Dine venner, Herre, skal kundgøre dit kongedømmes prægtige herlighed.

21. ONSDAG. Ap.G 15,1-6. Ev.: Joh 15,1-8.

Ř Lad os drage til Herrens hus.

22. TORSDAG. ApG 15,7-21. Ev.: Joh 15,9-11.

Ř Fortæl om Herrens herlighed blandt alle folkene.

23. FREDAG. Ap.G 15,22-31. Ev.: Joh 15,12-17.

✝ Jeg vil takke dig blandt folkene, Herre.

24. LØRDAG. ApG 16,1-10. Ev.: Joh 15,18-21.

✝ Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden!

25. 6. SØNDAG I PÅSKEN 1.L.: Ap.G 15,1-2.22-29;

2.L.: Åb 21,10-14.22-23. Ev.: Joh 14,23-29.

Valfart til Åsebakken.

26. MANDAG i 6. uge i påsken. Skt Filip Neri, præst.

ApG 16,11-15. Ev.: Joh 15,26—16,4a.

✝ Herren glæder sig over sit folk.

27. TIRSDAG. ApG 16,22-34. Ev.: Joh 16,5-11.

✝ Herre, din højre hånd frelser mig.

28. ONSDAG. ApG 17,15.22—18,1. Ev.: Joh 16,12-15.

✝ Himmel og jord er opfyldt af din herlighed.

29. TORSDAG KRISTI HIMMELFART 1.L.: Ap.G 1,1-11;

2.L.: Ef 1,17-23 eller Hebr 9,24-28; 10,19-23. Ev.: Luk 24,46-53.

Første Kommunion

30. FREDAG. ApG 18,9-18. Ev.: Joh 16,20-23a.

✝ Gud er hele jordens konge.

31. LØRDAG. DEN SALIGE JOMFRU MARIAS BESØG HOS

ELISABETH Sef 3,14-18 eller Rom 12,9-16a Ev.: Luk 1,39-56

✝ Israels Hellige er stor iblandt jer!

Søndag den 25. maj på grund af Aasebakken valfart.

Er der KUN messe kl.8.30

Torsdag den 29.maj fejrer vi Kristi

himmelfartdag

Morgen messe kl.8.30

Højmessen er kl.11.00 hvor 19 af vores børn

modtager den hl.1.kommunion .

Fra den pavelige bulle, der bekendtgør jubelåret

(punkt 17)

Det nuværende jubilæum er en meget vigtig årsdag for alle kristne. 1700 år er gået siden fejringen af det første store økumeniske koncil, Nikæa-koncilet. Det er værd at huske, at præster siden apostolsk tid har mødtes i forsamlinger mange gange for at drøfte læremæssige og disciplinære spørgsmål. I troens første århundreder blev der afholdt mange synoder både i det kristne Østen og i Vesten,

hvilket viste, hvor vigtigt det var at bevare Guds folks enhed og trofast forkynde evangeliet. Jubilæumsåret kan være en vigtig mulighed for at give konkret udtryk for denne synodale form, som det kristne fællesskab i dag ser som et stadig mere nødvendigt udtryk for bedre at kunne imødekomme det presserende behov for evangelisering: alle døbte, hver med sin egen karisma og tjeneste, deler ansvaret, så håbets mangfoldige tegn kan vidne om Guds nærvær i verden.

Koncilet i Nikæa havde til opgave at bevare enheden, alvorligt truet af fornægtelsen af Jesu Kristi fulde guddommelighed og hans lighed med Faderen. Den blev overværet af omkring tre hundrede biskopper, der mødtes i det kejserlige palads, som kejser Konstantin indkaldte den 20. maj 325. Efter forskellige debatter accepterede de alle, ved Helligåndens nåde, trosbekendelsen, som vi stadig bekender den dag i dag, under søndagens eukaristiske fejring. Koncilsfædrene ønskede at indlede denne trosbekendelse ved for første gang at bruge udtrykket "Vi tror" for at bevidne, at i dette "Vi" var alle kirker en enhed, og at alle kristne bekendte den samme tro.

Nikæa-koncilet er en milepæl i Kirkens historie. Dens årsdag inviterer kristne til at forenes i lovprisning og taksigelse til den hellige Treenighed, og især til Jesus Kristus, Guds Søn, "af Faderens væsen", som har åbenbaret dette kærlighedens mysterium for os. Men Nikæa er også en invitation til alle kirker og kirkelige fællesskaber til at følge vejen mod en synlig enhed og utrætteligt at søge passende former, der fuldt ud svarer til Jesu bøn: "At de alle må være ét, ligesom du, Fader, er i mig og jeg i dig, at også de må være i os, for at verden kan tro, at du har udsendt mig" (Joh 17,21).

Nikæa-koncilet behandlede også dateringen af påsken. I denne henseende er der stadig forskellige holdninger i dag, der forhindrer fejringen af troens grundlæggelsesbegivenhed på samme dag. Takket være forsynets omstændigheder skete dette netop i 2025. Måtte dette være en opfordring til alle kristne i øst og vest om at tage et afgørende skridt mod enhed omkring en fælles dato for påsken. Det skal huskes, at mange mennesker ikke længere er opmærksomme på fortidens udfald og ikke forstår, hvordan der kan eksistere splittelser i denne henseende. Det er værd at huske, at mange ikke længere er klar over fortidens tirader og ikke forstår, hvordan der kan eksistere splittelser i denne henseende.